62 nd Kerala School Kalolsavam, January 4 to 8, 2024, Kollam

Item Code: 802 Participant Code: 117

"मम जीवनम सार्थकम भवति"

कश्चन ग्रामः। ग्रामस्य नाम भवति रामपुरम्। रामपुरम् ग्रामे एकं दरिद्रः कृषीबलः सन्ति। तस्य नाम भवति रामः। रामस्य पत्नियोः नाम भवति सीता। तेन दृष्ट्वा साक्षात् देव-देवी समक्षम दृश्यते इति चिन्तयति। तेन दृष्ट्वा एवं आस्ती। तेन विवाह-पर्यन्तार्थं दशमी वर्षस्य अनन्तरे एकं पुत्री प्रसूथ। तस्य नाम भवति गोपिका।

गोपिका पठनाय अश्रान्तं परिश्रमम् कृतवन्। तद्दर्थं सा एकं विद्यार्थीः आसीत। गृहस्य दरिद्रः दृष्ट्वा सा एकं उत्तमं पुत्री आसीत्। गोपिकस्य पठनार्थं रामेन बहूनि धनानि आवश्यकता सन्ति। रामः अतीव दरिद्रः आसीत्। तस्य कुटुम्बं कार्यीकार्थं जीवितं करोति। गोपिका तस्य दशमी कक्ष्यां तस्य विद्यालये प्रथम स्थानार्थं जयं करोति। तद्दर्थं तस्य द्वादशकक्ष्यां प्रथम स्थानोग्यं जयं करोति। गोपिकस्य मनसि एकं इच्छा सन्ति। तस्य इच्छा कौलान्तरे

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

सा संस्कृतं पठित्वा संस्कृत अध्यापिका आगति इति भवति।

एकस्मिन् दिने रामस्य गृहे सर्वेषां भुवनानां अनन्तरं विश्रमं करतुम् निश्चिकाय। ततः समये रामः गोपिकायाँ अपृच्छत्। "पुत्री गोपिका, तस्य स्वप्नं किं" इति। गोपिका प्रत्यवदत् "पिता, अहं विद्याभ्यासार्थी संस्कृत विद्यालये पठितुं संस्कृत अध्यापिका, संस्कृत प्रभाषकः इति स्थानं करतुं निश्चिनोति। तत् समये तत् श्रुत्वा आगतः सीता वदति। "गोपिका, अहं दरिद्रः भवति। अहं भोजनाय कृषिरीतिं प्राप्नोति। त्वां इच्छा सफलं करतुम् पितस्य समीपे धनं नास्ति।" तत् श्रुत्वा गोपिका वदति "धनं नास्ति चेत किमर्थं?" इति। तत् श्रुत्वा सीता, रामः गोपिकायै पश्यति। गोपिका वदति "पितामहः! अहं अतीव कष्ट-कष्टेन उत्तमं संस्कृतम् पठित्वा" "अहं संस्कृतम् उत्तमं पठति चेत संस्कृत विद्यालये अडमिषन् करतुम् प्रयासः नास्ति। तत् श्रुत्वा सीता, रामः अतीव सन्तुष्टा बभूव। "सा चिन्तयति - अहं भूतकाले भाग्यं करोति तेन मम पुत्री उत्तमं भवति"।

कानिचदिनानन्तरं रामः क्षेत्रे कृषिरीतिं करोति। रामस्य समीपे सीता: स्थिता। तत् समये गोपिका शीघ्रं धावति क्षेत्रे आगच्छति। सा पिता.... माता... इति वदन्ती धावति स्म। गोपिकां दृष्ट्वा रामः अपृच्छत्। "पुत्री! किमर्थं त्वम् धावनं कर्तुं क्षेत्रे आगच्छति" इति। तत् श्रुत्वा गोपिका वदति। "द्वे: वार्ते स्तः। "एकं उत्तमम् द्वे: अनुत्तमम्। प्रथमं अहं केन वार्ता: वदति" इति। सीता तामपृच्छत् "पुत्री! प्रथमं उत्तमं वार्तां वदतु" इति। गोपिका वदति "मम पूर्ववि- द्यालयस्य अडमिषन् लभ्यते" इति। द्वे: अतीव सन्तुष्टः भवति। माता वदति "गोपिके! अहं भूतकाले पुण्यं करोति। तदर्थं यत् अ काले त्वां मम पुत्रं एव प्रसूश।" तत् श्रुत्वा गोपिका अतीव सन्तुष्टः अभूत्। रामः वदति "चेत द्वे: वार्ता वदतु" इति। गोपिका अन्यवोचत्। "तत् एकं उत्तमं वार्ता नास्ति"। अवतां बहुवर्त्ता: विद्यालयं सगरे सन्ति। प्रतिदिनं गन्तुं न शक्नोति। "विद्यालयं अनन्तरं जिल्लायां सन्ति। अहं किं करोति" इति। सीता वदति "त्वां विद्याभ्यासार्थं अन्येः जिल्लायां गच्छति इति विषयः न युज्यते।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

तत् श्रुत्वा रामः वदति । "पुत्री ! त्वां गच्छतु इति। सीता वदति " भवान् किं वदति ? मम पुत्री अन्यं जिल्लायाँ स्थिता पठनं करतुं तां अनुमति करोति" इति। तत् श्रुत्वा रामा वदति " सीता, मम पुत्री संस्कृतं उत्तमेन पठयते। जोतिकां धनं अभावम् पठनं करतुं न युज्यते।" तत् विद्याभ्यासवार्ता जोतिका संबन्धा उत्तमं आस्ति। रामः जोतिकां वदति "पुत्री तां विद्याभ्यासं करतुं युज्यते। तदर्थं त्वां शीघ्रं अन्ये जिल्लायाँ गच्छतु इति")

जोतिका विद्याभ्यासार्थं अन्ये जिल्लायाँ आगच्छति। कतिपयवर्षानन्तरं जोतिका एकं अद्यापिका इति स्थानं करतुं पठनं करोति। तत् ग्रामस्य उत्तमं विद्यालये सा अद्यापिका इति स्थानं निर्वहति।

जोतिका कालान्तरे तत् विद्यालयस्य संस्कृत अद्यापिका आसीत् इति प्रधानाध्यापकस्य वाक्यं श्रुत्वा रामः सन्तुष्टः बभूव।

कतिपयदिनानन्तरं रामस्य गृहं कश्चिन

व्याधियौ आगत्य रामं वदति। "राम! रामस्य पुत्री गोपिकां विवाहं कर्तुं मम पुत्रः इच्छति" इति। सः तत्र ग्रामस्य ग्रामाधिपः आसीत्। तत्र ग्रामे गोपिका भवति जोली कर्तुं स्वजीवनं नयति। तेन सः रामस्य गृहे प्राविशत्। ग्रामाधिपः वदति "मम पुत्रस्य नाम गोपालः। सः अन्यं जिल्लायां डाक्टर भवति" इति।

रामः तत्र विवाहचर्चां गोपिकां वदति। गोपिका सम्मतं वदति।

कालान्तरे ग्रामाधिपस्य पुत्रः गोपालः गोपिकां विवाहं करोति। तत् समये रामः ~~सीतां~~ सीतां वदति "सीता! अर्थो हि कन्या परकीय एव, तां अद्य संप्रेष्य परिगृहीत्। अन्यस्य समूल्यं धनं अहं अद्य ददामि। तत्र विषये अहं अतीव सन्तुष्टः। यदा गोपिका संस्कृत अध्यापिकार्थं विवाहं करोति तदा मम जीवनं सार्थकं भवति इति। "मम पुत्री मम जीवितं सार्थकं करोति" इति।

"विद्याभ्यासकाले उत्तमं पठित्वा एकं जोली प्राप्नोति चेत् उत्तमं जीवनं नयित्वा मातापितरौ मनसि सन्तोषं बभूव"

सः सन्तुष्टः जीवकाणां जीवति।

स्वर्णिमं तत् जीवनम्।

कश्चन ग्रामः। ग्रामस्य नाम भवति रामपुरम्। रामपुरम् ग्रामे एकः दरिद्रः कृषीवलः आसीत्। तस्य नाम भवति रामः। रामस्य पत्न्याः नाम भवति सीता। तेन दुःखेन साकं देवः सर्वम् दृष्टवान् एव आसीत्। तेन विवाहवर्षानन्तरं दशवर्षस्य अनन्तरं एकं तनयं प्रसूत। तस्य नाम भवति गोपिका। गोपिका पठनाय अत्यन्तं परिश्रमं कृतवती। सा एकः उत्तमं विद्यार्थी आसीत्।

गोपिकस्य पठनार्थं रामेन बहूनि धनानि आवश्यकानि। रामः अतीव दरिद्रः आसीत्।

एकस्मिन दिने रामः गोपिकायाः पृच्छति। "पुत्री गोपिके, भवतस्य स्वप्नः किं? गोपिका तातं वदति पिता अहं विद्याभ्यासार्थं संस्कृत विद्यालये पठितुं संस्कृत अध्यापिका इति पठनं कर्तुं अहं इच्छामि। तत् समये तातः श्रुत्वा अनन्तः सीतां वदति "गोपिका त्वां इच्छा सफलं कर्तुं वित्तस्य अधिकं धनं नास्ति।" अहं इच्छामि त्वां एकं

तथास्तियौं आगत्य रामं वदति। "रामः! रामस्य पुत्रीं विवाहं करतुं मम पुत्र इच्छति।" इति। सः तत्र ग्रामस्य ग्रामाधिपः आसीत्। तत्र ग्रामे गोपिका भवति जोलि करतुं जीवनं करोति। तेन सः रामस्य गृहं प्रविवेश। ग्रामाधिपः वदति "मम पुत्रस्य नाम भवति गोपालः। सः अन्यो जिल्लायाँ डाक्टर भवति।

रामः तत्र विवाह चर्चां गोपिकां वदति। गोपिका सम्मतं वदति।

कालानन्तरे ग्रामाधिपस्य पुत्रः गोपालः गोपिकां विवाहं करोति। तत्र अनन्तरे रामः सीतां वदति। "सीता अर्थी हि कन्या परकीय एव, तां अद्य संप्रेष्य परीत्र हैतु। अन्यस्य अमूल्यं धनं अद्य अहं स्वीचकार। तत्र कार्ये अहं अतीव सन्तुष्टः। यदा गोपिका संस्कृत अध्यापिकायाः विवाहं करोति तदा मम जीवनं सार्थकं भवति" इति। "मम पुत्री मम जीवितं सार्थकं करोति"। इति

विद्याभ्यासकाले उत्तमं पठित्वा सर्वं जोली प्राप्नोति चेत् उत्तमं जीवनं नयित्वा मातापितरौ मनसि